

ФРАНЦУСЬКИЙ ІНТЕРЕС ДО УКРАЇНИ

(True translation filed with the Post master at Philadelphia on August 28, 1919 as required by the Act of October 6th, 1917.)

Париський тижневик „Реві Парляментар“ („Парламентарний перегляд“) з 27. липня б. р. містить статтю „Україна“ з під пера самого редактора, Генрі Шамбона. Стаття написана з французької точки погляду і містить критику автора на французьку політику, вказуючи, що Франція не проводить властиво ніякої чорноморської політики, а коли дещо пробує, то все робить промахи. Відтак переповідає коротко історію України в сучасній війні „На всякий випадок — кінчить автор — було би негідним зі сторони революційної Франції не прихилити ся до сього справедливого і оправданого руху, який має повний вигляд на поводжене“.

За статтю слідс цілком справедлива етнографічна мапа України. В тім самім числі є ще статі про Корею, Литву, Георгію, Естонію і Югославію.

ПОЛЯКИ НАДІЮТЬСЯ В КОРОТЦІ ДІСТАТИ МІСТО МІСЛОВИЦІ

(True translation filed with the Post master at Philadelphia on August 28, 1919 as required by the Act of October 6th, 1917.)

Лондон, 28. серпня. — Польські повстанці на Горішнім Шлеску зі всіх сторін окупили німецьку залозу в місті Мисловиці і надіють ся, що то місто в коротці піддасть ся, — як про то доносить польський офіційний звід.

ВСЯ УГОРЩИНА НАХОДИТЬ СЯ ПІД ВОЄННИМ СТАНОМ

(True translation filed with the Post master at Philadelphia on August 28, 1919 as required by the Act of October 6th, 1917.)

Лондон, 28. серпня. — Телеграма з Праги доносить, що вся Угорщина знаходить ся під воєнним правом.

Положене в Будапешті цілуху незвичайна непевність політичного положення. До тої пори не прийшло там до вибуху, але напружене зростає з кожною годиною.

АМЕРИКАНСЬКИЙ ПОЛКОВНИК НА КАВКАЗІ

(True translation filed with the Post master at Philadelphia on August 28, 1919 as required by the Act of October 6th, 1917.)

Константинополь, 28. серпня. — Американський полковник Гаскель прибув на Кавказ і доносить, що положення там є скрайно напружене поміж республіками Георгія і Вірменія, та що веде ся боротьба здвох цілої турецько-російської границі. Полковник доносить, що всі його замага удержати мир поміж трема республіками на Кавказі, іменю Георгія, Вірменія і Азербейджан є безупісний без поміж військовий сили в числі принаймні 60,000 людей.

ЖИДІВСЬКО-АМЕРИКАНСЬКА КОМІСІЯ НА УКРАЇНІ

(True translation filed with the Post master at Philadelphia on August 28, 1919 as required by the Act of October 6th, 1917.)

Копенгага, 27. серпня. — На містиві кореспонденції Моргентава з провідником українських Жидів, адвокатом Гольдштайном, вислав Моргентав звіт до Вашингтону. Сими днями поручило американське правительство своєму висланникові Моргентавови вислати окрему комісію на Україну, в цілі провіреня вістий про погроми Жидів.

Комісія прибула вже до Камениці Подільського і вислала своїх представників до Жмеринки, в той спіб розпочало ся слідство в справі погромів. З огляду на нову працю, получену з тим слідством, як також новим погромом в Польщі, комісія Моргентава не скоро верне до Америки.

НОВА КОПАЛЬНЯ ЗОЛОТА В КАНАДІ

Дні Пас, Ман. Канада, 27. серпня. — Несподіваний натоп людий в сторону Міданого Озера знаменує нову золоту горячку. Там саме мали відкрити нові поклади золота. Кожний мешканець місцевої Дні Пас виїхав туди. Після донесень, золото має находити ся під самою почвою. Так заявляють державні агенти.

УГОРЩИНА ПОСТАВИЛА АВСТРІЇ ДОМАГАНС ВИДАЧІ БЕЛІ КУНА

(True translation filed with the Post master at Philadelphia on August 28, 1919 as required by the Act of October 6th, 1917.)

Базилея, 28. серпня. — Як доносить телеграми з Відня австрійське міністерство закордонних справ одержало від мадярського правительства домаганс видачі Белі Куна і всіх його товаришів з буйного більшовицького правительства на Угорщині.

МОСКОВСЬКІ БОЛЬШЕВИКИ ПРИЛІЩУЮТЬСЯ ХІНАМ

(True translation filed with the Post master at Philadelphia on August 28, 1919 as required by the Act of October 6th, 1917.)

Лондон, 28. серпня. — Московське більшовицьке правительство видмо старася всіми силами дістати від Хін номів, бо вислало тамтуди таку бездротну телеграму:

„Народні комісарі переєлають братерські слова всему хінському народови. Армія російських саветів по двох роках боротьби і невисказаніх напружень машпує чорез Урал на схід, не щоб накласти свою волю иншим народам ані не в цілі поневолювати їх. Ми приносимо волю народам, освободжене від чужих багнетів і від ярма чужого золота, яке тонче поневолені народи на сході, а в особенности великий хінський народ.“

ПРОВОКУЮЧИЙ ПОГРОМ ЖИДІВ

(True translation filed with the Post master at Philadelphia on August 28, 1919 as required by the Act of October 6th, 1917.)

Нью Йорк, 27. серпня. — Н. Шіфрін, кореспондент жидівської газети „Дер Тур“ телеграфує з Копенгаги: Прокляція Моргентава, в якій він впевняв Жидів з Миньська, що Поляки ім нічого злого не зроблять, коли жидівське населенє буде заховувало ся спокійно, показало ся обманом. Перед очима членів американської комісії відбув ся в Миньську погром, в яким 32 Жидів покalicено або вбито і зруйновано околом 500 жидівських домів і крамів. Жидівське населенє стероризоване.

Погром устроїли польські війська. Вони прямо шаліли серед дикої орґії. Генерал Дадзвін, член американської комісії Моргентава, зібрав Жидів на нараду та успокоїв їх, що постараст ся о приверненє ладу і безпечности. Ареншовано околом 60 невинних Жидів і вислано до Вильни. Деяких учасників погромів розстріляно. Комісія Моргентава остає на місці.

ОСТРОВИ ШПІЦБЕРГЕН ПРИЗНАНО НОРВЕГІЇ

Росія, Швеція і Данія мали претенсії до тих островів, незвичайно багатих мінеральними багатствами.

(True translation filed with the Post master at Philadelphia on August 28, 1919 as required by the Act of October 6th, 1917.)

Париж, 27. серпня. — Міровий договір в справі островів Шпіцберген в діяности є скінчений і правдоподібно ще того тижня буде предложений пайвищий Раді мирової конференції до потвердження. Тим договором цілий той архіпелаг дістає ся в цілісоти Норвегії. Сі острови своєю величиною рівняють ся просторови американського степу Верджинія.

Росія, Швеція, Данія і численні інші держави робили заходи, щоб дістати ті острови. Остаточно всі вони відступили і тому практично буде мало трудности в передачу тих островів Норвегії, яка є найближше до них.

Як виглядає тепер, правдоподібно тільки одна Швеція відмовить свого підпису. Всі претенсії інших країв полягає на тім, що з тих країв протягом кількох короткихлітніх місяців прибували на ті підбигнові острови експедиції, щоб добувати цінні мінерали а передівсім камінний вуголь, якого на тих островах є неперобані багатства. Та ніякий край, з виімкою Росії перед пів столітєм, не робив ніяких спроб скоординувати ті не привітні і замерзлі скелі серед Ледового океану.

Мировим договором будуть забезпечені права всіх держав, які тепер мають свої посілости на островах а міжнародний трибунал має рішати всі непорозуміння, які могли быти виникнути на тім тлі.

Договір в справі островів Шпіцберген написано в Християнії зараз з самого початку війни. Опісля його залишено та справу піднято тепер повновно на домаганє Норвегії.

ЧЕХИ ПИШУТЬ ПРО СХІДНУ ГАЛИЧИНУ

(True translation filed with the Post master at Philadelphia on August 28, 1919 as required by the Act of October 6th, 1917.)

Газета „Венков“, орган чеської аграрної партії надрукувала статтю п. з. „Не забувайте Східної Галичини“. В сій статі накидає ся редакція остро на Поляків за їх претенсії до Східної Галичини і радить чеському правительству виіпати ся в ся справу в користь України.

РУМУНІЯ ІГНОРУЄ ПРИКАЗИ МИРОВОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ

Не робить собі ніщо зі всіх нот і не дає на них ніякої відповіді.

(True translation filed with the Post master at Philadelphia on August 28, 1919 as required by the Act of October 6th, 1917.)

Париж, 28. серпня. — Підчас коли мирова конференція ломить собі голови над деталями договору з Австрією, Румунія дальше не робить собі ніщо зі всіх одержуваних приказів і ігнорує міжальянтську військову комісію. Наслідок того є такий, що американські відпоручники зовсім усунули ся від всіх переговорів з Румунією і не хотять з нею мати зовсім ніщо до діла. Вони виходять про просту з того заложеня, що Америка зовсім ніщо не втрапить, як Румунія рішуть ся навіть забрати і цілу Угорщину, продовжуючи теперішній рабунек краю.

Мірова конференція ужила свого посліднього і найспильнішого аргументу і загрозила, що вилучить зовсім Румунію від співучасті при розділі відпикованя, як Румунія не послухає приказу. Та навіть і та погроза не зробила ніякого впливу і мирова конференція дальше „нетерпеливо впидає“ відповіді від румунського правительства, підчас коли післяна на Угорщину військова комісія в цілі застановленя рабунку Угорщини переміняє ся в правдиву комедію.

НІМЕЧЧИНА ІМЕНУВАЛА АМБАСАДОРА ДО АМЕРИКИ

(True translation filed with the Post master at Philadelphia on August 28, 1919 as required by the Act of October 6th, 1917.)

Берлін, 28. серпня. — Німецьке правительство іменує до др-а Ганієля фон Гаймгаузена, давнійшого радника німецької амбасди у Вашингтоні, амбасадором німецької республіки. Др. Сольф давнійший німецький міністер кольтій зіваст іменованний амбасадором до Англії а Радовіц амбасадором до Хін.

БОЛЬШЕВИЦЬКА МОБІЛІЗАЦІЯ НА ПІВНОЧІ

Тельзінфорс, 27. серпня. — Загалюно надіють ся, що в коротці наступить дуже сильна большевицька офензива на фронті коло Пскова. В тій околиці большевики перевели концентрацію великих мас війська в надії переломаня ліній альянтів і союзних з ними народів.

БОЛЬШЕВИКИ ЗДОБУЛИ ПСКОВ

Таксамо доносять про побіду над Денініном над Волгою.

(True translation filed with the Post master at Philadelphia on August 28, 1919 as required by the Act of October 6th, 1917.)

Лондон, 27. серпня. — Як доносить урядовий большевицький звід з Москви, армія большевиків здобула місто Псков.

Крім того большевики приписують собі побіду над військами генерала Денікіна понад Волгою. Вони доносять про здобутє міста Камішнина, положеного 120 миль на потудневий захід від Саратова і говорять, що головна большевицька армія машпує на Царщин, положений 100 миль дальше на полудни.

В околиці Царщини большевики доносять про здобутє дальших міст Борисоглєбск і Поворіно.

НАДІЮТЬСЯ БОРОТЬБИ МІЖ УКРАЇНЦЯМИ І АРМІЄЮ ГЕН. ДЕНІКІНА

(True translation filed with the Post master at Philadelphia on August 28, 1919 as required by the Act of October 6th, 1917.)

Лондон, 23. серпня. — Українська дипломатична місія в Лондоні звернула увагу секретаріату заграничних справ на факт, що ген. Денікін трактує територію України, які обсадила його армія, як часть Росії, і заявила, що він відносить ся вороже до Українців. З огляду на те, що в багатьох місцях нині лише Денікін ділить війська ген. Петлюри і ген. Денікіна, та що оба вони машпує на Київ, українська місія припускає можливість боротьби між ними.

Українська місія висказує тому надію, що англійське правительство, яке даючи поміч ген. Денікінові, є до певної міри співвідвіальне за поступованє ген. Денікіна, виімаєт ся до сї справи і визначить ген. Денікінові точну сферу діляна так, щоби українські землі, освободжені зпід большевиків, перейшли під управу українського директоріату, який є правно вибраний українським народом.

НІМЕЦЬКЕ ВІЙСКО НЕ ХОЧЕ УСТУПИТИ СЯ З БАЛТІСЬКИХ ПРОВІНЦІЙ

(True translation filed with the Post master at Philadelphia on August 28, 1919 as required by the Act of October 6th, 1917.)

Мітава, 28. серпня. — Німецьке правительство дало приказ всім відділам, які до того часу находять ся в буніях російських надбалтійських провінціях, безпременно вертати домів. Та ті відділи відмовили ся послухати того приказу та порішили там остати і користати з предложена лотиського правительства, яке обіцяло повні горожанські права кождому німецькому жовнірові, який остане в краю.

Полевому маршалкови фон дер Гольц хоть не позволено вертати до Мітави, він там вернув на свою власну відвічальність заявляючи, що він хоче ужити свого впливу на жовнірів. Він передівсім стараст ся привернути серед війська дисципліну.

УКР. ДЕЛЕГАТИ НА СОЦІАЛІСТИЧНИЙ КОНГРЕСІ В ЛЮЦЕРНІ

(True translation filed with the Post master at Philadelphia on August 28, 1919 as required by the Act of October 6th, 1917.)

На міжнародній соціалістичній конференції в Люцерні (Швайцарія), явили ся, як репрезентанти української соціалістичної партії, слідуєчі делегати: Проф. М. Грушевський, Ісаєвич, (соціал-революціонер) Матюшенко, Дідушок (соціал-демократ).

АНГЛІЯ ПЕРЕБЕРЕ ПАНОВАНС НАД ПАЛЕСТИНОЮ

Брандайс говорить про англійський мандат над Палестиною і бачить в тім щасливий будучність для краю.

(True translation filed with the Post master at Philadelphia on August 28, 1919 as required by the Act of October 6th, 1917.)

Лондон, 27. серпня. — Судія Брандайс на прашальнім обіді в честь делегатів сіоністичного зїзду проголосив, що Англія має оголосити перебранє панованя над Палестиною. Судія Брандайс відїздить в п'ятницю з поворотом до Америки і удасть ся безпременно на сіоністичний конгрес до Шікага, де має обговорити сї цілу сіоністичну програму супроти Палестини. Після його погляду в короткім часі п'ять мільонів жидів (з загального числа 14 мільонів жидів на цілім світі,) в короткім часі поселять ся в Палестині. Вони в тім краю під правлінням Англії будуть вести щасливе і ідеальне жите.

В ГРОМАДСЬКИХ РАДАХ НА УКРАЇНІ ПОБІДИЛИ ПРОТИБОЛЬШЕВИКИ

(True translation filed with the Post master at Philadelphia on August 28, 1919 as required by the Act of October 6th, 1917.)

Берно (Швайцарія), 21. серпня. — Українське пресоє бюро доносить, що при виборах до громадських рад на Україні побідили кандидати протибольшевицьких партій, здобувачи дві треті частин голосів поміж терористичних метод. яких уживали їх противники.

Німецькі залізничні станції становили причини браку вугля.

Базилея, 27. серпня. — Як доносить телеграми з Німеччини тими днями правительство має застановити всі поспільні потяги по причині браку вугля. Телеграми додають, що заходять можливість застановленя всіх залізничних поїздів.

Шах Персії має поїхати до Злучених Держав

Константинополь, 27. серпня. — По звидженю Парижа шах Персії має вибрати ся в подорож до Злучених Держав. Таку заяву зробив перський міністер закордонних справ, який находить ся в товаристві шаха, що тепер находить ся в Константинополі.

КУПУЙТЕ І ШИРІТЬ НОВУ КНИЖКУ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО КОМІТЕТУ в англійській мові:

UKRAINE ON THE ROAD TO FREEDOM.

Коштує 40 центів; з перекладом 50 центів. 5 примірників 2 долари і 25 центів. Заможна посылати на адресу:

AMERICAN UKRAINIAN EXCHANGE, Inc.,
30 East Seventh Street,
New York City.
Хто хоче роздати Американцям меморіал У. Н. Комітету про наїзд Поляків на Галицьку Україну і про їх робю, нехай напише до Канцелярії У. Н. Комітету, а дістанє даром стільки примірників, кілько потребує.

5 МІЛІОНІВ НІМЦІВ ХОЧЕ ЕМІГРУВАТИ

Берлін, 27. серпня. — П'ять мільонів Німців внесло письменно просьби до центрального німецького еміграційного бюро просьбу о дозвілі на виїзд з краю. Більшість з поміж них хоче виїздити до Полудневої Америки. Велике число Німців заявило своє бажанс поселити ся в Палестині.

КОНГРЕС ПРОТИ ВИСИЛКИ ВІЙСКА НА ШЛЕСК

Американський народ однодушно противить ся говорять слова внесенної резолюції.

(True translation filed with the Post master at Philadelphia on August 28, 1919 as required by the Act of October 6th, 1917.)

Вашінгтон, 28. серпня. — Американське міністерство війни не хотіло допустити до того, аби американський народ дізнав ся про плян висилки американського війська на Шлеск таке обжалованє вчера підпис в Конгресі посол Вуд зі степу Індіана.

Він виіс резолюцію в Палаті Послів, в якій протестуєт ся проти того, щоб американська армія повинна поліційну службу для чужих європейських правительств.

Крім того д. Вуд заявив про лотичні телеграми з Парижа і Коленції до американської преси були так написані, щоб „продати kota в мішку“ в справі висилки американського війська на Шлеск.

Він говорив: „Я вичитав в ранішних телеграмах в часописях, що п'ятій і п'ятнадцятій американський полк піхоти дістав приказ рушити в дорогу на Шлеск. Ті телеграми прийшли зза моря і я їх уважав за звичайну поголоску.“

„Тимчасом зі сторони міністерства війни, о скільки про то знаю, не було ніякого спростованя тих поголосок з Європи і тому я порішив справу провірити. Я піішов впрост до міністерства війни і переконав ся, що дійсно „кіт був в мішку“.

„Американське міністерство війни носило ся з заміном вислати американське військо на Шлеск, зовсім про то не повідоміши американський народ. В діяности американські жовніри малиб повичти на Шлеск поліційну службу. Вони малиб обявлязк підпльвати копаденє вугля і залізничних стацій.“

ЛЕНІН ХОЧЕ МИРИТИ СЯ З РУМУНІЄЮ

Копенгага, 28. серпня. — Ніколай Ленін, московський большевицький премієр вівстав відпоручників до Кпппена в справі розпочатя переговорів з Румунією. Те вість опісля телеграм з Будапешту.

ГЕНЕРАЛ БОТА ПОМЕР

Преторія, Полуднева Африка, 28. серпня. — Помер тут на інфлюенцу генерал Лойс Бота, премієр Полуднево-Африканської Юнії.

"AMERICA"

THE UKRAINIAN NEWSPAPER

Published three times a week, Monday, Wednesday and Friday by the Providence Association, 813 North Franklin Street, Philadelphia, Pa.

Subscription for the United States \$3.00 per year. For Philadelphia \$4.50 per year.

ANTHONY CUBKOWSKY, Editor.

PETER KIRYLUK, Business Manager.

АМЕРИКА

Часопис для українського народу і орган Товариства "Провидіння".

Виходить по Понеділку, Середу і Пятницю.

ПЕРЕДПЛАТА: В Стученні Держави з військом міста Філадельфії: На рік \$3.00, на шість місяців \$1.75, на три місяці \$1.00. Поодинокі числа 3 центи.

АНТІН ЦУРКОВСКИЙ, Редактор.

ПЕТРО КИРІЛЮК, Менеджер.

За Рубрику "Надіслане" і оголошення Редакція не відповідає.

Адресуйте так: "AMERICA", 827 N. Franklin St., Philadelphia, Pa.

Telephone: 2419 Market.

Entered as second class matter September 2, 1912 at the Post Office at Philadelphia, Pa., under the Act of March 3rd, 1879.

ПІД НЕДІЛЮ

(Дальше.)

Се дуже страшне слово: післати душу християнську на затрату. А одиак на жалі такі злочини є звичайні серед християн. Не кажіть ніколи, що ми не причинили ся ні разу до затрати душі. Не уневищимо ся, але щиро ударимо ся в груди і скажіть собі хоч би ось-так: Уста мої частенько вимовляли слова, що бунтували проти закону і його оборонців священників, а через се ослабляло ся довіра людей не тільки до особи священника, але й до самої церкви. Се уста мої вимовляли такі річі безсвідомі і страшні, що вони запустили смертоносну їд в певну душу. Прокляти за проклятом, неправда за неправдою, злоба за злобою — виплила ся з моїх уст. непаче пиха, руйнуюча новину і вона потігала за собою все, що вже й може гарний ооч видавало, або що щойно мало гарний поєв. Не тільки самі уста, але загалом всі мовні припинили ся до руйни безсмертних душ...

Пар Давид, що також у своїй зіпсованій і слабкій природі людській, патворив чимало лиха і кинув соблазн між нарід своїми беззаконіями. Ми, півнаві, що і є скарбінні Всемогучого зрабував не-одну душу, тому старав ся жалем і покутою задосити учинити Божій справедливості. А що за ціну безсмертної душі треба було віддати таку-же вартість, тому він говорив до Господа і обіцявав: "Научу беззаконія путем твоїм і нечестиві к тебе обратять ся", значить: старав ся зискати для Бога якнайбільше уважних душ.

Погляньмо на Савла, що був таким страдним і кровожадним ворогом християнства він після свого навернення посвятив свій час на се, щоб дати зіпсованим собою душам науку і сего наукою пазад їх привернути до неба. І ся свідомість обов'язку зробила се, що з гонителя-Савла став Павло, найбільший учитель Церкви Християн. Так поступали собі всі великі мужі, що причинили ся чим-будь до шкоди людських душ. Вони опісля зібраві всю свою енергію і силу, щоб лихо направили.

III. Як однак з одної сторони вельми підрозв'язу велику ціну душі, а з другої сторони наші слабкі сили, то ми готові налякати ся, що не будемо могли Богови віддати сього, що належить їм. Та на бік всякий лях і журон! Го-

ХЛОПСЬКЕ ПЕКЛО

З тривогою читаємо ми в телеграмах з Варшави, що Польща заключила союз з Україною. Сказано там, що Україна має дістати відшкодоване за Галичину.

Ми отверто мусимо сказати, що се не правда. Судячи по сім, як боронили українські делегати справу Галичини, Холмщини та інших земель підчас берестейського миру в лютім 1918 року, ми на основі сього мусимо прийти до заключення, що нема між нами людей, які забули би на вагу цих земель для української справи. Отже ми масмо причину припускати, що польсько-український союз се видумка.

Однак, допустім, що українське правительство опинило ся в положенні: бути, або не бути і тому, хвилює, годить ся на якусь спільну акцію з одним Ляхами на захід проти других ляхів зі сходу. Значить Українці не мають свободного вибору, але з під примусом, який виключає яку небудь свободу акцію. І тому можуть бути оправдані, а згядно навіть невідвільні за такій крок.

Але ми, в Америці, як довго ми живемо в свободній Америці, масмо свободу слова хоч свободу думки. І тому ми мусимо сказати і собі і всім ляхам і цілому світові: Галичина се українська земля з живими людьми, а не папський ліс з дикою звіринею. І тому тим краєм не вільно нікому торгувати і давати або брати як небудь відшкодоване, доки сам нарід, сей "простий" хлонський український нарід не згодить ся на такий торг. Нехай собі польська пхляка вибє з голови який небудь етнічний своєсію позначили галицько-української справи.

Схочуть певно Поляки аргументувати, що то все одно, де ми будемо жити, коби лише нам добре було.

І на таку теорію не годимо ся. ...Лішня власна хатка, як чужа латка". Ми хочемо бути своїми напашим на своїй землі.

А до того, яке то добро нам обіцяють Поляки? Ще не застигла кров невідомих нам ще мучеників, котрих лицька орда так щойно вчора постріляла, порубала, повішала. Їх крик і стогон ми чуємо що дріж в наших ушах і наших серцях. Ми кладемо ся до спу і будимо ся рано з тими самими призраками страшною лицькою змучани над нашими братами й сестрами там — у віддалі тисяч миль.

А чи не чуємо ми всі Українці, як польська гагальна піснь по синіх наших рідних і сподь Бог розділив поміж люди таланти кождому "проти силу його і від нікого не вимагає більше, як на се по-звояють людські сили. В книзі Еклезіяста читаємо: "Навертай твоего ближнього відповідно до твоєї сили". Так відповідно до талану напашам науку і сего наукою пазад їх привернути до неба. І ся свідомість обов'язку зробила се, що з гонителя-Савла став Павло, найбільший учитель Церкви Християн. Так поступали собі всі великі мужі, що причинили ся чим-будь до шкоди людських душ. Вони опісля зібраві всю свою енергію і силу, щоб лихо направили.

Погляньмо на Савла, що був таким страдним і кровожадним ворогом християнства він після свого навернення посвятив свій час на се, щоб дати зіпсованим собою душам науку і сего наукою пазад їх привернути до неба. І ся свідомість обов'язку зробила се, що з гонителя-Савла став Павло, найбільший учитель Церкви Християн. Так поступали собі всі великі мужі, що причинили ся чим-будь до шкоди людських душ. Вони опісля зібраві всю свою енергію і силу, щоб лихо направили.

(Мовчати буде.)

жоне їх на новомодну панцину? — Читаємо вже ворогом цензуровані листи з краю, а проте сеї страшний правди сам польський цензор не може закрити!

Чи може не читати ми вісний про підковок знищене духового життя на галицькій Україні? Чи лішили ся українські товариства, українські школи? Навіть молити ся до свого Бога не може український хлон, бо йому його церква замкнула, священника застрілили або вивезли на лицьку Сибір.

"Се війна — тож се лише хвилюєний стан" так оправдують лянські приятелі їх людські вчинки. А що робили Поляки з нами за часів миру в Габсбурзькій монархії? Сепарцій не була війна, але мир, довготривалий мир для Ляхів, але й довготривала агонія українського народу.

Дехто з Поляків оправдує сей стан тим, що то була чужа — не польська — держава, тому то хотіли Поляки здобути собі силу на будуче. Розумієть ся, що сей аргумент не витримує критики. Рабунек є рабунек, коли забираєть ся щось несправного і силою.

А може хоч в польській — у власній державі лянської мафії — лішне поведило ся українському народові, значить — в польській понівля — українському хлонові. Се вже не була чужа — Габсбурзька — але рідна, польська держава, в котрій польський "нарід" мав право рішати сам про себе і своїх співгромадян.

Ох! Від новітри, голоду, огни, війни і... польської "свободи" хорони нас Господи!

Дійсно, годі навіть прикладів зібрати, бо кождий акт лицької самоволі над українським мужиком є власним новим прикладом негідського звірства. "Інфернум русі-корум" — хлонський пекло назвав Польщу Італієр Італієлі. Коли такого вражіння набрав чужинець, котрий бачив хлонську неволю в чужих краях, то що доперва ми самі масмо сказати про се! Ми, нащадки тих невинно мурдованих українських хлонів!

Щоби однак не паразити ся на закид невинності і перекучування історичних фактів, ми згадаємо про виводи польського історика Владислава Лозінського, котрий пише: "Около 1573 року довершив ся в Польщі процес поневолення селянського населення, котре ще до літця XV століття було вільне. Колиж настало се поневолення то терпелівність сього народу варта була мученицької напаші".

І малює опісля сей польський історик цілий образ хлонського покля "на Русі", значить в Галичині і Холмщині.

Подвійні були хлони: шляхецький хлон, се власність приватна, особиста, до котрої ніхто не мав права, крім діда. Вільно було отже його забити, посікти на кусні, чи там-що. Другий рід хлонів, се були "королівські хлони", значить хлони в королівських доборах. Над ними виконували права королівські старости і управителі діор. І сеї управителі поводили ся з хлонами так, як самостійні діда. Хлони мали право жалувати ся до короля на змучане управління. Коли однак вони се зробили, то управителі ловили їх, били і годили і кричали, що ті хлони — се опришк! І кричали такий управитель, коли вбивав українського хлона: "А мавши короля! Й тут король!" В дошпільні новітні відевали ся один священник стати по стороні хлонів і їх боронити перед ко-

СЛІДМИ СТЕЙТОВОГО ВІЩА В КОНЕКТИКАТ

Кілька разів були поміщені в нашій газеті дописи про українське стейтове віще в Нью-Бритен, Конектикат. Хотіли читати сеї дописи — а дописи, ще найцікавіша лектура для України-емігранта — той мусів завважити, що ініціатори віща, н.п. о. Йосиф Целехович, Ярослав Целехович, Василь Карбонович, Михайло Фесик і другі зробили справді горожанську працю, а пійкий глумбуг. Не лише, що добре зорганізували і приготували наперед саму маніфестацію, розіслали до губернаторів, послів, сенаторів і т.п. достойників, а крім сього задумують ще переложити сей документ на французьку мову для дальшої акції.

Які успіхи сеї праці, то се вже не залежить від Комітету. Але успіхи є і, без сумніву, ще будуть. Вирішимо не все післи успіхів цінити ся заслугу людей, а післи їх вложеної праці.

І саме сю сторону згаданої акції ми мусимо прилюдно підкреслити. З дописів виходить, що члени комітету, хоч навіть не звісні цілому загальному, дуже солідно обдумали велику працю наперед і її виконують. Оригінально на приклад виглядає делегація комітету до губернатора, зовсім влучні промови делегатів, а опісля епічна фотографія, якої відбитки появилася у визначних американських часописях. Се говорить само собою за справу України.

Се с добрий приклад для інших Українців по інших стейтах і колоніях. Не розходьте ся тут о сільне насильване роботи комітету з Нью-Бритен, але о придумане чогось нового і корисного. Така акція є доновненем загальної роботи Народного Комітету і незвичайно помічна нашій справі.

Отже: ...Думайте, читайте...

Поворот українських плінників з Німеччини.

Українська Військова Місія знову на дніх звернула ся до Міжсоюзницької Комісії в справі відправки Українців до рідного краю, вказуючи на те, які муки мусили пережити наші полонені, колиб їх іще задержано в Німеччині на зиму. На це писмо Українська Військова Місія дістала ось яку відповідь:

"На Ваше писмо з 14. липня, я рад Вас запевнити, що ми вживаємо всіх можливих засобів, щоб як мога швидше, і то особливо ще перед початком зими відіслати до дому всіх російських полонених, які перебувають в Німеччині."

"Міжсоюзницька Комісія розбирає тепер питання відправки Українців і мешканців південної Росії через Одесу."

(Шлях.)

родем, то його за те кинули до підземного льоху, а коли треба було священника до хорого, то завели його в кайданах і в ланцюгах до хати умруаючого!

Дальших прикладів шкода паводити. Кождий читач сам дошпів собі дальше польську пісню. Колиж нині, по якому 300 літах лянська кровожадність показує ся напово в Галичині, то видно, що се вже с вроджена лянська кровожадність і її нічого не може змінити.

І тому не може бути ніякого союзу межи українським свободолюбним народом і польським ханчпим розбійником — наном, доки хоч один польський жовірі буде на нашій землі. Проч з "Хлонським пеклом"

РЕКОРДОВИЙ ЗІТ

Головної Управи "Провидіння" за місяць липень 1919.

Принято слідуєчє нових членів:

Від. 17. Бубняк Текля.
Від. 20. Семчак Марія.
Від. 23. Кональський Іван. Неопіта Марія, Вега Николай.
Від. 50. Бажан Андрей.
Від. 53. Левиць Анастасія.
Від. 55. Салаткевич Посиф.
Від. 61. Петрини Розалія.
Від. 71. Целух Николай, Вітковський Іван.
Від. 76. Стенячак Марія.
Від. 36. Жеремий Роман, Рушак Параска, Дольчук Григорій.
Від. 116. Шумик Николай, Шумик Катерина.
Від. 121. Картичак Марія, Мотора Теодор.
Від. 122. Черешньовський Онуфрій.

Принято з переступивши листами:

4. Партика Аграфія.
Від. 2. Бегеца Посиф.
Від. 19. Яків Антін.
Від. 30. Катричак Марія.
Від. 41. о. Олександр Михайло.
Від. 82. Подольск Іван.
Від. 96. Білик Михайло, Стебленко Дмитро, Карпач Посиф, Турецький Такас.
Від. 121. Познар Іван, Познар Катерина.

Взяли переступивши листи:

Від. 17. Дмитрик Олена.
Від. 41. Катричак Марія.
Від. 47. Стебленко Дмитро, Карпач Посиф, Турецький Такас.
Від. 51. Лялька Юрко, Лялька Аграфія.
Від. 51. о. Олександр Михайло.
Від. 82. Бегеца Посиф.
Від. 93. Подольск Іван.
Від. 95. Білик Михайло.
Від. 130. Партика Аграфія.
Від. 135. Познар Іван.
Від. 141. Познар Катерина.

Суспендовано:

Від. 2. Харитон Теодор, Харитон Марія, Пташник Петро, Кошух Стах.

Вичеркено:

Від. 1. Пучик Параскевія.
Від. 5. Іллієв Анастасія, Чин Петро, Камінько Ілья.

Від. 6. Мельник Юстина.

Від. 11. Воробей Меланія, Романов Посиф, Гончарик Анна, Романовська Марія.

Від. 12. Пригода Яким, Сценкович Стефан.

Від. 14. Дрелюх Матвій, Навороний Михайло, Білєвський Михайло.

Від. 16. Ганчак Дмитро, Шичарович Володимир.

Від. 18. Денне Іван, Боник Катерина, Лоптан Николай, Хиль Стефан.

Від. 24. Данчак Николай, Чин Михайло.

Від. 28. Дядько Анна.
Від. 30. Мазур Антін.
Від. 32. Данко Григорій, Свидіньська Паралія.

Від. 33. Биза Теодор, Унаївський Стах, Романів Григорій.

Від. 40. Пирон Василь.

Від. 47. Солтис Іван, Солтис Анна.
Від. 51. Спіль Іяко, Ватах Іяко, Бєзик Микита, Спіль Василь.
Від. 78. Мандій Іван, Шквірук Петро, Шквірук Олена.

Від. 63. Трапковський Стефан.
Від. 61. Бак Емілія.
Від. 71. Василь Анастасія.
Від. 77. Данилюк Горпина, Данилюк Марія, Данилюк Анна, Данилюк Дмитро, Гинда Евдокія, Гинтовий Олександр, Спіль Марія, Понель Посиф, Томас Іван, Данилюк Василь.

Від. 81. Лезин Стефан.
Від. 82. Савчин Василь, Шліко Михайло.

Від. 87. Верцух Іван.
Від. 90. Малиновська Катерина.
Від. 93. Горюх Іван, Владика Михайло, Владика Анна.

Від. 96. Федоренко Анастасія, Паславський Михайло, Голушак Теодор, Букало Василь, Тремба Олександр, Синяк Стефан, Свильовський Василь.

Від. 97. Лучейко Марія, Федоринак Максим.

Від. 121. Дубик Ільяко.
Від. 126. Зайко Дмитро, Пуфкий Николай.

Від. 134. Гобаль Стефан.
Від. 135. Павелко Двор, Сухляк Теодор, Вордичев Николай, Шелест Михайло, Дзвизак Стефан, Гильшин Михайло.

Від. 138. Адамчук Марія, Корагук Катерина, Гонєс Ева.
Від. 141. Лисак Анна, Вужулич Анна.

Вичеркено слідуєчє членів:
Від. 2. Зубович Роман.
Від. 5. Моторюк Дмитро, Пронючук Лукін, Лашко Іван, Тилик Григорій, Сивуляк Евстахій, Мельников Ільяко.

Від. 6. Толокочев Юлія, Премчук Василь, Креневський Стефан.

ПОСМЕРТНІ ЗГАДКИ:

Бл. н. Станіслав Розалія, з від. 50 в Порт Амбей, П. Дж. Упокоїв ся дня 3. червня 1919 р. До Провидіння вступила 27-го лютого 1917. Походила з села Динів, пов. Березів. В. П. П.!

Бл. н. Федан Николай, з від. 79 в Білє Бері, Па. Упокоїв ся дня 6-го червня 1919. До Провидіння вступив 31. серпня 1915. Походив з села Дидова, пов. Турка. В. П. П.!

Бл. н. Манаховський Фанішук, з від. 82 в Джонстані, Па. Упокоїв ся дня 11-го червня 1919. До Провидіння вступив 28-го лютого, 1917. Походив з села Ніжаконичі, пов. Перемішль. В. П. П.!

Бл. н. Містевський Іван, з від. 33 в Монессен, Па. Упокоїв ся дня 17. червня 1919. До Провидіння вступив 16. лютого 1916. Походив з села Звєбик, пов. Березів. В. П. П.!

Бл. н. Станіслав Стефан, з від. 65 в Палмертон, Па. Упокоїв ся дня 26. червня 1919. До Провидіння вступив 16-го чвїтня 1916. Походив з села Стонен, повіт Радехін. В. П. П.!

Бл. н. Чуба Петро, з від. 30 в Меклу, Па. Упокоїв ся дня 25. липня 1919. До Провидіння вступив 10-го вересня 1918. Походив з села Камінька, повіт Скалат. В. П. П.!

З вітних відігав:
Бл. н. Тимоні Николай, з від. 26 в Порт Джервіс, Н. П. Упокоїв ся дня 4. червня 1919. До Провидіння вступив 21-го січня 1917. В. П. П.!

ПЕРЕПИСКА РЕДАКЦІ

Добр. о. О. П. Вашої "Відповіді" ми можемо містити з огляду на признавані нами принципи народної карності і солідарності. Зрештою подання Вами списів зовсім не направили лиха, яке одиак мусить бути направлено. Під тим зглядом ми є зовсім згідні з Вами.

В СПРАВИ ТОВ. ДЖО-УЧИТЕЛІВ

Отже маюсть ся до відома часам Товариства Українських Гр.-Кат. Діло-Учителів в Америці, що на лад, котрий вказує ся на 14. серпня 1919 в Стерлінг, Па. згідно Товариство дістало епістолярію, Номі Учитель дістав відомість з слідуєчє членів: Голова М. Марушак, 637 Фері ул., Філадельф., Па. заступник Голова С. Печек з Олмфат, Па. писар М. Матвій, 336 Вест Оук ул., Невантон, Па. Скарбоник М. Бабій 77. Еш ул., Мокерс, П. П. Коляровська Комісія І. Палін, С. Бузели і П. Боллар. Указано статут Товариства змінити. Простяг ся членів в тім справі прикласти свої уваги до Уряду на адресу секретаря Товариства. М. Матвій, писар.

Плямистий тиф у Східній Галичині.

"Ілюстрований Курєр Подзєкни" з 18 липня повідомляє: Східна Галичина, якабула завсїди (?) огнищем епідемії, тепер навішана таким страшним плямистим тифом, якого не було від початку війни. У львівських шпиталях лежить кілька тисяч людей хорих на тиф. Причиною недуги є голод наслідком польських і руських реквизицій.

З часописі "Шлях."

Залого спаленого корабля находила ся шість днів на морю.

Бостон, 27. серпня. — Вчора виратовано на морі з човна залого спаленого вітрильника. Залого складала ся з вісьмох людей і через шість днів находила ся на морю в отвертій човні. Вітрильник запалив ся 300 миль від берегів Америки і його залого мусіла полишити корабель на морю.

ГРОШ ДО ГАЛИЧИНІ І БУКОВИНІ

ПЕРЕСИЛАЄ ПІД ПОВНОЮ ГАРАНЦІЄЮ

100 КОРОН ЗА \$5.75: 200 КОРОН ЗА \$11.00.

АМЕРИКАНСЬКО-УКРАЇНСЬКЕ БЮРО

В ФІЛАДЕЛФІІ, ПА.

КОРАБЕЛЬНІ ШИФКАРТИ НА ВСІ ЛІНІІ

В СПРАВІ ВІДЪЯДУ ДО КРАЮ ПРОСИМО ПИСАТИ ДО:

AMERICAN UKRAINIAN BUREAU, INC.,

322 N. 8TH STREET,

PHILADELPHIA, PA.

УВАГА: Ціна грошей часто змінюєть ся. Наполе таші, так ми пересилаємо більше корон.

ПОЗІР! ФІЛАДЕЛФІЯ І ОКОЛИЦІ! ПОЗІР!

ЗАХОДОМ ЗАРЯДУ СИРОТИНЦЯ

урядується

ДНЯ 1-го ВЕРЕСНЯ, В ПОНЕДІЛОК на Лейбор Дей на ФАКС ЧЕЙС (біля сиротинської оселі)

ВЕЛИКА ПРОГУЛЬКА

ПОЛУЧЕНА З

ВИГРАВКОЮ

многих дорогих і красних річей, як народні строї, краватки, килими, золотий годинник вартості 50 доларів, ручні роботи і предметів в числі около 300.

ПІДЧАС ПРОГУЛКИ БУДЕ ГРАТИ „УКРАЇНЬКА БАНДА“.

Ріжнородні напитки і добірні перенуки. Всякі забави і розривни і несподіванки для старших і молодших.

Філадельфійська Громада! На 1-го вересня всі як один спійшть на Факс Чейс, бо се одинок нагода в багатьох літах взяти участь в прогульці улаженій на старокравний лад.

ПОЧАТОК ОКОЛО 10-ОЇ ГОДИНИ РАНО.

ДОХІД ПРИЗНАЧЕНИЙ НА УНР. СИРОТИНЕЦЬ.

(Щоби зайти на Факс Чейс їдте до 5-ої стріти, там возьміть на ру Нумер 50 і їдте доки не стане, там буде очікувати комітет. На случай непогоди, прогулька відбудеть ся в слідуючю неділю, 8-го вересня.)

ЗАРЯД.

До Адміністрації „Америки“.

Залучаючи поштову марку за 5 центів, прошу змінити мою адресу.

Моя стара адреса була:

Відділ
 Ім'я
 Улиця
 Почта
 Нова адреса є:
 Відділ
 Ім'я
 Улиця
 Почта

ВСТУПАЙТЕ ГРОМАДНО В ЧЛЕНИ ОДИНОКОЇ КАТОЛИЦЬКОЇ ОРГАНІЗАЦІЇ „ПРОВІДІНС“

ФІЛАДЕЛФІЙСЬКИЙ СПЕЦІАЛІСТ ДЛЯ МУЩИН І ЖЕНЩИН

ДОКТОР ВАССЕРМАН,

який лічить успішно хоробі жолудка, легких, серця, утробі і нирок, ревматизм, всі хороби крові і шкіри лічить в як найкоротший час так, що не потребує перевертати своєї роботи. Його офіс має нову машинерію до баданя і лічення хороби. Він також уживає ЕКСПРЕС-РЕЙ машин, яка є необхідна для лікарів. Перша візита є у нього за дармо тому, щоби переконатися, чи можна вилічити чи ні, позаяк невдалою хороби він не береться лічити.

DOCTOR WASSERMAN

1335 ARCH STREET, PHILADELPHIA, PA.

Офісові години від 9-ої рано до 8-ої вечер.—В неділі від 10-ої рано до 2-ої попол. Голосить ся особисто, бо поштою не лічу. Можу говорити по українськи.

МЕРАПІ

Повість староєгипетського життя з Мойсеевих днів.

(Переклав А. ЦУРКОВСЬКИЙ.)

(Далше.)

„О, чому ви мені не дали дозволу відійти, як і княже величність зажадала того з самого початку? Скорше чи пізніше буду мусів заплатити своєю головою за ту ніч.“

„То в тім випадку вона буде приневолена взяти також і мою голову. Слухай Ана: я тебе тут задержав не тому, щоб подорожати княгиню або тебе, але з важких причин. Ти знаєш про то, що воно є у звичаю в королівських династіях Єгипту, щоб королі, або ті, що мають стати королями, женили ся з найближшою рідницею в тій цілі, аби задержати як найчистішою королівську кров.“

„Так князю, знаю про то. І той звичай панує не тільки на королівських дворах. О, однак він видить ся мені дуже дивний.“

„І мені так здається, бо через то нарістає постійно слабшій і тілом і спосібностями. І власне тому то тільки мій батько не є тим, чим був його батько, а є не тим, чим є мій батько.“

„А крім того, князю“ воно мусить бути дуже важко замінити любов до сестри на любов до жінки.“

„Дуже важко, Ана. Воно так важко, що коли спробуєть ся, то обі любови пропадуть марно. Воно правда, що наші матери були дійсними жінками королів. Їм мати помертв, заки моя вийшла заміж за мого батька. Фараон хоче того, аби я оженив ся із моєю пів-сестрою, Усерті, а що є о мною гірше, вона того хоче таксамо.“

„А з якої причини княжна того прагне? Чи тому, аби стати королевою?“

„Так Ана, бо коли не то, то вода вий-

шлаб заміж за мого свояка, Аменмензеса, сина старшого брата фараона, Краемуаса, тому що він ставби фараоном тоді, колиб я відрик ся корони або мене усунуло.“

„Чи то булоб яким нещастем для Єгипту?“

„Не знаю того, але знаю тільки то, що вона несправді з цілого серця Аменмензеса, який має незвичайну силу волі і є амбітний, значить ся, не стерпівби коло себе нічної іншої волі. А крім того він вже жонатий.“

„А нема нікого іншого з королівської крові, за когоб княжна могла вийти?“

„Нема нікого. Вона вперда ся, що мусить стати моєю жінкою і то по причині того старинного звичаю, який підмагане її бажання. А крім того вона знає мене надто добре і моя вдача їй на руку, бо вона уважає мене за тихого фантаста, над яким може легко панувати. Остаточному тому, що я після права є найбільшим наслідником корони. А бути королевою без мене, вона вважає річчю непевною і ніколи не почувалаб себе безпечною на престолі. В особистості, колиб я оженив ся з іншою жінкою, на яку вона булаб заздрисна. Вона прагне тільки престолу і за нею хоче вийти, а не за князя Сеті, свогого пів-брата, для якого хоче бути жінкою тільки з імені. Любов не має доступу до груди Усерті, а то робить її о мною небезпечнішою.“

„Значить ся, князю, то за вами зачинені двері клітки. Та на всякий випадок, ся клітка дуже принадна.“

„Так, Ана, але вона не така, щоб я міг у ній жити. І тільки через одну смерть мені мислимо розірвати ланцюг волі фараона і Усерті.“

„Чи в тім замішана є яка інша пані, князю?“

„Ніяка! На Гатору, ніяка хибав я сам про те ніщо не знав. Ой, колиб то так я

мав свободу і волю пошукати сам собі любу і взяти собі таку, нехайби то навіть була й дочка рибаків!“

„Королі Єгипту можуть мати численну жіночу прислугу, князю.“

„І то мені відомо. Чи не ма тут громад, дівчат з яких можу вибрати собі, скільки запрагну? О скільки знаю, один з моїх предків, Рамезес, обдарував Єгипет триста дівчатами і то було мудро з його сторони, бо в той спосіб він заповнив ся, що хотіли вивести і пів світа, то все таки лишить ся хтось, в чийх жилах буде плисти його кров.“

„Вона правда, але що то помогло йому в житті або по смерті, князю?“

„Зовсім ніщо. Одже чому говорив про велику жіночу прислугу? Як кожний чоловік, що може оплатити, таксамо і фараон може мати численну прислугу. Але я гляджу королевою, щоб могла запанувати у моєму серці таксамо, як і на моїм престолі, а не великої прислуги, Ана! О, який я змучений, як змучений! Памбаса, ходи сюди і проводи мене нисаря до порожньої кімнати, яка притякає зараз до моєї і прикажи невідлукно сповнювати всі його прикази так, якби то були мої прикази.“

„Чому ви мені сказали передше, що ви є писар, мій пане“ запитує мене Памбаса, проводячи мене до чудово улаженої кімнати.

„Бо се є моє ремесло, шамбеляне.“

Він голянув на мене довгим поглядом, потряс головою при чім його сива довга борода розвіяла ся по груди і по хвилини відізав ся:

„Він не є писар. Він є чарівник, що має силу і власть здобути любов його княжого величства протягом короткої години, чого інші не годні доказати протягом часу поміж двома вильвами Ніло. Колиб ви були то сказали відразу, з вами булоб ся

поводило зовсім відмінно у гали вижидання. Простіть тому мені, бо я поступав в невіжесті.“

Се була четверта година від сходу сонця слідуючого дня, що я пораз перший у своїйому житті найшов ся в палаті фараона, стоячи з іншими членами двору його величності, князя Сеті. Се була величезна зала, бо фараон засів на престолі у Сали Суду. Стеля опирала ся на округлих і різблених стовпах а поміж стовпами поставлено статуї фараонів, які колись жили. Крім місяця, де находив ся престіл, прикінці салі, де світло падало потоками через отвір в стелі, ціла зала була залита присмерком.

А у тім присмерку люди вештали ся туди і сюди, неначе тіні. Се були капітани, шляхтичі і державні урядники, яких покликано на двір фараона. А поміж ними видно було численних жреців в білім одінні і оголених. Крім тих бачило ся інших, яких годі було перенести. Були тут Араби з далекої пустині, торговці жемчугами і іншими товарами на продаж, а навіть і селяни з просьбами до фараона, правні дорадники і їх клієнти і не знаю навіть, хто ще більше. Та всі вони мусили стояти поза границею світла. Всі вони говорили поміж собою тихим шепотом.

Ми ждали поміж двома стовпами прикрашеними готами Гатори, в однім з бічних закутків салі. Князь Сеті був одягнений в обшиту багряними ліштвами одіж а над чолом мав золоту обручку, над якою виднів уреус, або вуз з завязаними очима, відзнака, яку вільно носили тільки королівського роду людям. Він опер ся о стовп і ждав. Всі його прибічники стояли оподальк у мовчанні.

„Вона важко так вижидати“ відізав ся князь остаточно до мене. „Шкода, що я не приказав тобі принести зі собою твоє о-

польського союму, який запропонував проти проекту перемиря і зажадав офензиву в цілі заняття цілої української Галичини.“

Щоби представити відповідь Писудского в правдивім свіді, Надзвичайна Українська Делегація вислала до Найвищої Ради ноту з 6. червня.

Польська армія, яка дістала від держав антанті все потрібне, почала перемагати армію українську, оставлену на свої власні засоби і заняту крім тог війною проти російських большевиків.

Ось так. Поляки вже два рази повели даді війну проти волі Найвищої Ради: раз після рішення Найвищої Ради з 19. марта, відкидаючи українське пропозиції завершення зброї; другий раз відкидаючи проект перемиря, пропущений Комісією для польсько-українського перемиря.

Українське правительство, зазнавши свою згоду на проект перемиря, мало повне право сподівати ся, що від тої хвилі Українська Держава стоїть під охороною Найвищої Ради та що Найвища Рада прикаже польському правительству спити офензиву і заключити перемиря.

Однак стало ся інакше. Коли вже Поляки заняли більшу частку української Галичини, Найвища Рада, не питаючи зовсім Української Делегації, а тільки на основі переговорів з польським правительством прийняла на засіданні 25. червня отсе рішення:

„Щоб забезпечити особи і майно мирного населення східної Галичини проти небезпек, які їм грозять від большевицьких банд, Найвища Рада уповажала сили польської республіки вести операції аж до ріки Збруча. Се уповаженне не пересуджує в нічій рішенні, які Найвища Рада прийме пізніше, щоб уладити політичний стан Галичини.“

На се рішення, яким Найвища Рада віддала цілу українську Галичину під польську окупацію, Українська Делегація відповіла нотою з 2. липня. Виказавши, що польська окупация української Галичини є порушенням цілості Української Республіки і насильством над українським народом, нота протестує проти скадіюваня польської Найвищою Радою.

Далі Найвища Рада рішила, щоб підкомісія для польських справ виробила „внутрішній статут для східної Галичини“. На засіданні сеї підкомісії 3. липня Українська Делегація дістала запрошенне, щоб вона вислала на се засіданні „делегатів приналежних до східної Галичини, себто уроджених і замешкалих в сій провінції“. Отже Українській Делегації відмовлено права заступати східну Галичину яко частку Української Республіки, а тільки членів Делегації, „урожені і замешкалі“ в східній Галичині, мали бути вислухані підкомісією, себто не яко представники українського населення східної Галичини.

З сеї причини Українська Делегація відмовила ся взяти участь в зазначім засіданні, зазначаючи листом з 3. липня, що східна Галичина, хоч насильно занята Поляками, є частиною Української Республіки.

Дня 11. липня Українська Делегація одержала урядове повідомленне, що Найвища Рада прийняла в справі східної Галичини отсе рішення:

„Польське правительство буде уповажнене утворити в східній Галичині цивільну управу, заключивши з союзними державами договір, якого постанови мають по змозі берегти автономію території і політичній, релігійній та особистій свободі її населення. Сей договір буде опирати ся на праві самозначення, яке мешканці східної Галичини виконають опісля щодо їх політичної приналежності; час, в яким се право має бути виконаном, установлять союзні держави, або орган, який вони до сього уповажняють.“

Проти сього рішення Найвищої Ради Українська Делегація запротестувала нотою з 15. липня.

Страйкові розрухи в Бріджпорт.

Бріджпорт, Конн. 26. серпня. Послідній ночи прийшло тут до поважних страйкових розрухів. По двогодинній боротьбі, в часі якої літали доволка густо цегли і каміне, поліції і ожевий сторожі вдало ся остаточно розігнати товпу страйкарів і їх прихильників, яка числила около 4,000 людей.

Трих зі сторожі ожевий віднесло покалічене а поліція довнесла про арештоване чотирох людей.

Розрухи почали ся від того, що поліція приказала розійти ся вічу страйкарів, де було около 1,000 осіб. Як поліція подає проводили вічем большевицькі агітатори. Віче розвизано, але товпа за се збирала ся вулицях і прислухувала ся промовам в голошуванім в ріжних мовах. Поліція поновно розігнала то віче. В кілька минут по сій товпа серед співу помаширувала поновно до галі. І коли тут почало ломити двері і вививати вікна, вислано на місце всі поліційні резерви.

Американське правительство відчинить свої склепи.

Вашінгтон, 27. серпня. — Нині тут оголошено, що американське правительство з днем 25. вересня відчинить свої склепи для дрібної розпродажі всіх річипасів, які в часі воєнних нагромаджено для війська. Склепи будуть находити ся в тих місцевостях, де є тепер військові магазини. Крім того такий склеп буде відчинений в кождім великім місті і буде висилати замовлення для людей на селі поштою.

Сніг у серпню.

В горах в північній частині штату Нью Йорк дня 26. серпня протгогом кількох минут падав сніг. Сніг однаковож скоро стопив ся.

БОЛЬШЕВИКИ ПРИЗНАЮТЬ СЯ ДО ОПОРОЖНЕННЯ ОДЕСИ

Вигляди походу на Петроград дуже лихі доносять з Фінляндії.

Лондон, 26. серпня. — Большевицька бездротна телеграма передовлена нинішнього дня признає, що Одесу окупували війська альянтів. То укруповане переведення по сій, як тричотять воєнних кораблів альянтів бомбардувало протягом деякого часу.

В короткім часі по одержанню тої бездротної телеграми прийшло урядове подтвержденне тої всті. В ній говорить ся, що російська армія добровольців вмаширувала до міста. Большевицькі відступили до Балти, місцевості положеної 120 миль на північний захід від Одеси.

Властива окупація міста відбула ся відділами армії генерала Денікіна, який помагало все протибольшевицьке населення міста. Англійські воєнні кораблі від сторони моря помагали своїми гарматами.

(Телеграми, які наспіли тут з українського пресового бюра в Лондоні минувшій п'ятниці доносили, що Одесу здобула українська армія по затятій боротьбі з большевиками.)

Телеграма большевицька доносить, що на північно-західнім фронті большевицька армія поступила вперед і находить ся всего тільки півверста миль від Пскова.

Вісті, неначе треба надіятися скорого відбравя Петрограду від большевиків ще не так скоро сповнять ся, як про то доносять телеграми з Фінляндських жерел.

Таку операцію—говорить ся можна переводити виключно тільки від сторони суші а до того під пору є всего тільки одна фінляндська армія. Та тепер ввиду лобіді соціялістів при виборах до фінляндського Сейму ледви чи дасть ся в тій справі дістати яку поміч від Фінляндії. Естонці знова не хотять переводити наступу аж до того часу, доки альянти не признають офіційно независимість Естонії а самі протибольшевицькі війська Москалів є надто слабші, щоб без нічійої помічі взяти Петроград перед змюю. Англія має ще надію, що може генералови Денікінові вдасть ся взяти без постійної помічі Москву або Петроград.

Вино з 1540. року.

Коротко перед своєю абдикацією баварський король Людвиг подарував до музею в Спайр кілька флашюк вина з років 1540, 1633, та 1822. Та сего вина зовсім не треба уважати найстаршим вином у світі, позаяк в тімсамім музею є одна флашка вина, яка походить із часів старинного Риму. І се є власне найстарше вино у світі.

повідане читати.

„Чи маю вам, князю, оповісти його основу?“

„Так але не тепер, бо я готов забути, як мені треба поводити ся, слухаючи його. Гляди!“ і він вказав пальцем на мужа з чорними бровами і острим поглядом, середнього віку, який перейшов через салю і удавав, що зовсім не звернув на нас увагу, „то власне перейшов мій свояк, Аменмензес. Ти його знаєш, чи не так?“

Я заперечив головою. „Отже скажи мені тепер, який твій погляд про него, заки ще перше вражінє не затреть ся.“

„Після мого погляду се чоловік королівського вигляду, впертий і сильний.“

„То можна бачити, Ана. Що ще більше?“

„Після мого погляду“ говорив я дальше шепотом, щоб ніхто не почув моїх слів, „його серце є таксамо чорне, як і його брови; він виріс у воздусі переповненим ненавистю і заздростю і готов вам накоїти много лиха.“

„Можливо, що твоя правда, що він є заздрисний і готов мені накоїти лиха, колиб се вийшло йому в користь. Але скажи мені, котрий із нас остаточно віднесе побіду?“

І коли я застановив ся хвилинку, що на те питанє відповісти, спостеріг, що до нас прилучив ся старенький з вигляду чоловік, одягнений у білу одіж. Він був широколиций, з лисою головою а його очі горіли поза кристалатими бровами неначе два жаріючі вуглі у попелі. Підпирав ся ліською з кедрового дерева, обнявши її обома руками, які були такі худі і висохлі, неначе у мумії. Через довгий час він пильно дивив ся на нас обох, неначе хотів глянути в нашу і душі наших душ, а описав сказав, гукуючи, але веселим голосом: „Поздоровляю тебе, князю.“ (Далше буде.)

